Kantongerecht

Komt het verhaal van een verkeersslachtoffer direct na het ongeval altijd helder en duidelijk over bij de politie of spelen schrik en emoties een rol bij het weergeven van het gebeurde? Het verhaal dat de uit Oosternijkerk afkomstige Grietje S. woensdagmorgen kantonrechter Mr. Popke Bakker vertelde klopte niet met wat de politie eerder uit haar mond optekende.
Toch klonk haar uitleg over een ongeval op de Lauwersseewei bij Dokkum heel aannemelijk.

12 sept '91

Mevr. S. reed november 1990 van uit de richting Metslawier over de Lauwersseewei naar Dokkum en werd daarbij ondanks haar snelheid van 100 kilometer per uur praktisch opgedrukt door een vlak achter haar rijdende vrachtauto. De vrachtautochauffeur, die maximaal 80 km per uur mag rijden, wilde de snelheid van 100 km per uur nog wat opvoeren. Volgens mevr. S. werd ze praktisch opgedrukt door de vrachtauto. Dokkum naderende moest mevrouw bij een 70 km bord afremmen en waarschuwde de achter haar rijdende chauffeur door tot twee keer toe even licht het rempedaal aan te tippen waardoor de remlampen even oplichten. Volgens het procesverbaal zou ze geremd hebben waarna ze slipte en de vrachtauto tegen haar opbotste. Mevrouw S. vertelde zelf gas geminderd te hebben waarna ze van achteren werd aangereden en slipte. Na alles wat zich daarvoor afspeelde een redelijk klinkend verhaal. Officier van Justitie Mr. Martijn v.d. Veen hield het desondanks op het procesverbaal en vond mevrouw schuldig aan het ongeval. 110 gulden boete zo luidde haar eis. De kantonrechter gaf toe dat achter je rijdende vrachtauto's brutaal en lastig kunnen zijn. Maar remmen moet je nooit vond de kantonrechter, kennelijk niet bekend met de waarschuwing die vaak even met de remlichten wirdt gegeven aan een achterliggende automobilist.
Omdat mevrouw flink schade opliep aan haar niet all risk verzekerde auto beperkte hij de boete tot 75 gulden. Jammer dat mevrouw geen bijstand van een advokaat had, de raadsman was ongetwijfeld in hoger beroep gegaan.